

Апеляційний суд м. Києва в ухвалі від 22.02.2017 р. у справі №755/11966/16 зазначив, що «Соціальна мережа Facebook створена для вільного обміну власними думками різних громадян, вона не є засобом масової інформації» і в якості доказів факту поширення інформації прийняв роздруківки із інтернету (як письмові докази) [4].

Отже, судам слід враховувати сучасні тенденції розповсюдження інформації і – як наслідок, появу і визнання такого виду доказів як електронні. Практика судів щодо прийняття таких електронних доказів свідчить, що відсутня чітка процедура надання і засвідчення таких доказів, і на практиці судді звертаються до аналогії права та аналогії закону.

Список використаних джерел

1. Як змінилася статистика соціальних мереж в Україні до 2018? Режим доступу: <https://marketer.ua/ua/social-network-of-ukraine-how-did-the-statistics-change-until-2018/>

2. Кодекс адміністративного судочинства України від **6 липня 2005 року** № **2747-IV**. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text>

3. Електронні докази: практика застосування до і після змін до законодавства. 06.06.2018.Зозуля Наталія, «Українське право». Режим доступу: <https://ukrainepravo.com/scientific-thought/naukovadumka/elektronni-dokazy-praktyka-zastosuvannya-do-i-pislya-zmin-do-zakonodavstva/>

4. Публікація в соцмережі як доказ в суді (станом на липень 2017).02.09.2017.Ольга Тамарова, LegalShift. Режим доступу: <http://www.legalshift.com.ua/?p=974>

Антошук Андрій Олександрович,
доцент кафедри криміналістики та
судової медицини Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗРОБКИ ОКРЕМОЇ МЕТОДИКИ РОЗСЛІДУВАННЯ ВТЯГНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ

На даний час велику занепокоєність викликають факти втягнення неповнолітніх у вчинення кримінальних правопорушень різного ступеня тяжкості. Втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність посягає на основи суспільної моралі у сфері розвитку і

виховання молодого покоління, згубно впливає на молодих людей, створює для них спотворені орієнтири, прищеплює асоціальні ідеї, аморальні погляди й навички, істотно впливає на рівень злочинності неповнолітніх. Особливо небезпечними є дії, спрямовані на втягнення осіб, які не досягли вісімнадцятирічного віку, у злочинні групи, у вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів, а також тих, які поєднані з незаконним обігом наркотичних засобів або зброї, із застосуванням насильства посягають на статеву свободу та статеву недоторканність особи [1].

У 2019 році на замовлення Мінмолодьспорту проведено репрезентативне соціологічне дослідження «Молодь України» щодо системи цінностей та пріоритетів сучасної української молоді. У рамках дослідження вивчалася оцінка молоддю стану власного здоров'я. В опитуванні взяли участь 2000 осіб у віці 14-34 роки. За результатами дослідження, 79,9 % опитаної молоді узагалі жодного разу в житті не вживали наркотики; 0,6 % užívають регулярно; 11,6 % вживали один раз; 4,37 % не змогли дати відповідь на питання чи вживали вони наркотики.

Водночас основним пріоритетом в житті для більшості молодих людей є здоров'я (49,8 %), менш пріоритетними матеріальний добробут (35,2 %), відчуття захищеності та впевненість у майбутньому (27,6 %), особистий розвиток (24,1 %), а також можливість бути корисним суспільству (20,0 %)» [2, с. 13].

При цьому статистичні дані, які засвідчують нам про стабільно високий показник фактів втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність. Так, за ст. 304 КК України, відповідно до офіційної статистичної звітності Офісу Генерального прокурора, у 2016 році обліковано 322 кримінальних правопорушень, у 2017 році – 282, у 2018 році – 234, у 2019 році – 154 фактів. Разом із цим доводиться і констатувати проблемні аспекти доведення вини осіб та направлення кримінальних проваджень до суду із обвинувальними актами. Так, кількість кримінальних правопорушень, у яких особам вручено повідомлення про підозру у 2016 році – 303, а направлено до суду із обвинувальним актом 285 кримінальних правопорушень (-18 кримінальних проваджень). У 2017 році – 271 підозр, а 255 обвинувальних актів (- 16 кримінальних проваджень), у 2018 році – 255 підозр, а 215 обвинувальних актів (- 40 кримінальних проваджень), у 2019 році – 143 підозр, а 136 обвинувальних актів (-7 кримінальних проваджень) [2].

Звичайно, що такий стан речей вказує на недостатню належність існуючих криміналістичних тактик та методик. Саме тому, перед

працівниками поліції постають нові завдання, направлені на застосування сучасних методів та способів розслідування, які б відповідали Європейським стандартам і одночасно працювали у нашій країні. Тому, така ситуація дає підстави вважати нам, що боротьба із втягненням неповнолітніх у злочинну діяльність та їх розслідування повинна відбуватися через призму активного вивчення криміногенної ситуації з метою вивчення не лише причин та умов, що сприяли вчиненню таких кримінальних правопорушень, але й для розробки окремої методики розслідування втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність. На меті розробки окремої видової методики є закономірності цілісного руху криміналістично-значимої інформації та доказів у кримінальному провадженні у поєднанні із визначеними алгоритмами дій працівників поліції, починаючи із повідомлення про вчинення кримінального правопорушення до складання обвинувального акту.

Список використаних джерел

1. Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність. Постанова Пленуму Верховного суду України від 27 лютого 2004 року № 2 : [сайт]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-04#Text>

2. Звіт щодо наркотичної та алкогольної ситуації в Україні за 2020 рік (за даними 2019 року). 55 с.

3. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. Статистична інформація. Генеральна прокуратура України : [сайт]. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stat_n_st?dir_id=113281&libid=100820&c=edit&_c=fo